ΛΕΤΑΡΙΟΙ ΟΛΟΥ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ, ΕΝΩΘΕΙΤΕ !

Δευτέρα 12 τ' Απρέλη 1948

ΕΡΓΑΤΗΣ

ΟΡΓΑΝΟ ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΗΣ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΗΣ ΠΑΛΗΣ

Διευθύνεται από ΣΥΝΤΑΧΤ. ΕΠΙΤΡΟΠΗ | *Υπεύθυνος* ΓΙΩΡΓΗΣ ΧΕΙΜΑΡΙΔΗΣ | *Γράμματα — Ανταποκρίσεις* ΛΕΥΚΩΣΙΑ – ΑΓ. ΑΝΤΩΝΙΟΥ 1 | *1η Χρονιά — 30ο Φύλλο* ΛΕΥΚΩΣΙΑ — ΚΥΠΡΟΥ | *Συνδρομές Εσωτερικού* ΧΡΟΝΙΑΤ. 10/- ΕΞΑΜΗΝΗ 5/- | *Κυκλοφορεί κάθε Δευτέρα* ΤΙΜΗ 1 ΓΡΟΣΙ

«Τα καθεστώς των τάξεων δεν μπορεί να σκεπάζεται με το φόρεμα της εθνικής στολής. Οι ΔΙΑΦΟΡΕΣ εθνικές Κυβερνήσεις δεν είναι παρά ΜΙΑ μονάχα, όταν έχουν να κάνουν με το προλεταριάτο».

ΜΑΡΞ

Η ΝΕΑ ΦΑΣΗ

Κατά τη διάρκεια της 90ήμερης απεργίας των μεταλλωρύχων της Κ.Μ.Ε. πολλές φορές, από των στηλών τούτων, δώσαμε τη θέση που πρέπει ν' ακολουθήσει η απεργία για να πετύχει το σκοπό της. Τονίσαμε και ξανατονίσαμε, πως μονάχα η Πανεργατική κινητοποίηση, μονάχα η κινητοποίηση των νευραλγικών επαγγελμάτων (τυπογράφων, ψωμάδων, σιωφέρηδων και αχθοφόρων, εργατών φωτισμού, τηλεφωνικών-τηλεγραφικών υπαλλήλων, σιδηροδρομικών κλπ.) είναι δυνατό να πετύχουνε μια ικανοποιητική για τους απεργούς λύση της απεργίας. Πολλές φορές, επίσης, τονίσαμε πως οποιεσδήποτε απειλές κι' αν κάμει η Κυβέρνηση ενάντια στους αγωνιστές και την ηγεσία τους, δεν είναι δυνατό να πτοήσουνε τους απεργούς κι' ούτε η τυχόν φυλάκιση της ηγεσίας τους θα τους κάνει να γυρίσουνε στη δουλειά τους. Αντίθετα, οι απεργοί, και μαζί μ' αυτούς οι εργάτες της Κύπρου, ξέρουνε πολύ καλά πως οποιεσδήποτε καταδιώξεις κι' αν υποστούνε, οποιεσδήποτε θυσίες κι' αν πάθουνε, είτε των κάτω είτε των άνω, θα τους ατσαλώσουνε περισσότερο τη θέληση για αγώνα και θα τους οδηγήσουνε, με μεγαλύτερο φανατισμό, ως τη νίκη. Και προχωρήσαμε ακόμα πιο πέρα και προβλέψαμε όλες τις μανούβρες και τα τεχνάσματα των λογής-λογής εχθρών της εργατικής τάξης του τόπου μας, και καλέσαμε τους απεργούς να περιφρουρήσουνε—όπως περιφρουρούμε και μεις—την απεργία τους και να μη επιτρέψουνε σε κανένα να τους διασπάσει και να τους παραπλανήσει για να επιστρέψουνε ανικανοποίητοι στη δουλειά τους.

Γι' αυτό, δεν μας ξάφνιασε καθόλου το προχθεσινό «ανακοινωθέν» του Μακαρίου που καλούσε τους «χριστιανούς απεργούς» να στραφούνε πίσω στη δουλειά τους, γιατί ο Χέντριξ υποσχέθηκε σ' αυτόν, ύστερα από «παράκλισή» του να δώσει αυξήσεις στους απεργούς.

Δεν μας ξάφνιασε, λέμε, καθόλου το πιο πάνω «ανακοινωθέν» του πουλημένου απεργοσπαστικού οργάνου της ντόπιας και ξένης πλουτοκρατικής ολιγαρχίας. Γιατί ξέραμε και ξέρουμε, πως η αντίδραση, στο ξέφρενο δρόμο της για τη διάσπαση και το ολοκληρωτικό χτύπημα ενάντια στο εργατικό κίνημα του τόπου μας, χρησιμοποίησε και χρησιμοποιεί όλα τα μέσα που βρίσκουνται στη διάθεσή της: τους εκπροσώπους του «Θεού» και τους Νεοσυντεχνιακούς λακέδες, την Κυβέρνηση και την αστυνομία της, τη δολοφονία και τη φυλάκιση, τους ακριβοπληρωμένους πράχτορές της και τους τραμπούκους της. Όλα τα πέρασε στην ημερήσια διάταξη στον άπελπι αγώνα της ενάντια στο εργατικό κίνημα και τους αγωνιστές του.

Μα, το πιο σημαντικό μέρος του «ανακοινωθέντος» του Μακαρίου είναι η προσπάθεια της εργοδοσίας και του πράχτορά της (Μακαρίου) να διασπάσει το κίνημα και να τ' χωρίσει σε «χριστιανούς απεργούς» και αντίχριστους Τούρκους! Γιατί καμμιά αμφιβολία δεν χωράει πως η εργοδοσία, βλέποντας τη μονολιθικότητα των απεργών της, Τούρκων και Ελλήνων, χρησιμοποιεί τον «εκπρόσωπον του Θεού στη γη» για να σπείρει ζιζάνια κ' υπόνοιες ανάμεσα στους απεργούς και να μπορέσει να ψαρέψει στα θολά νερά.

Ακόμα, όμως, πιο σηματική είναι η δήλωση του Χέντριξ πως θα «προσχωρήση εις την παράκλισιν της Αυτού Μακαριότητος όπως προβή εις αυξήσεις των εργατικών ημερομισθίων»(!!!).

Η αντρέκεια, όμως, και μεστωμένη απάντηση του Τούρκου συνδικαλιστή ηγέτη Σιασμάζ έβαλε τα πράματα στη θέση τους: «Είναι πρόθεση του κ. Χέντριξ να διαπραγματευθεί την αύξηση αυτή με τις Συντεχνίες; Εάν όχι, η δήλωσή του δεν έχει καμμιά αξία. Αξία θάχει άν έρθει σ' επαφή με τις Συντεχνίες».

Αντίθετα, οι δηλώσεις του σ. Ζιαρτίδη προς τον «Δημοκράτη» (9)4)48) αφίνουνε να νοηθεί πως είναι διατεθειμένη η ηγεσία να κάνει υποχωρήσεις στα αιτήματα των απεργών, φτάνει μονάχα η αύξηση που θα δοθεί να μη είναι πολύ λίγη, ώστε η υποχώρηση αυτή «να αποτελεί εκμηδένιση των εργατικών αιτημάτων».

Οι προλετάριοι των μεταλλείων, και γενικά της Κύπρου ολόκληρης, στην πολύχρονη σκληρή πάλη τους ενάντια στην εκμεταλλεύτρα αστική τάξη και τον ξένο καταχτητή, διδαχτήκανε τα μέσα και τους τρόπους που χρησιμοποιούνε πάντα οι εχθροί τους για να τους χτυπήσουνε. Και το να χρησιμοποιεί σήμερα η αντίδραση το ράσο για να εξαπατήσει τους απεργούς και να σπείρει ζιζάνια ανάμεσά τους, δε μπορεί να το κάνει αυτό παρά για να εξυπηρετήσει τα καταχθόνια σχέδιά της. Και τα σχέδιά της ταύτα δεν είναι άλλα παρά πως να εξαπατήσει τους εύκολόπιστους και αφελείς πως ενδιαφέρεται πραγματικά γι' αυτούς και προσπαθεί να ικανοποιήσει τις απαιτήσεις τους. Χρησιμοποιώντας σήμερα το ράσο του Μακαρίου, δεν το κάνει για τίποτε άλλο, παρά για να ψαρέψει ψαράδες και να μπάσει μέσα στους εργάτες τη δυσπιστία προς τη γραμμή π' ακολουθάνε και το μαχητικό αγώνα τους.

Οι απεργοί αρχίσανε τον αγώνα τους με την απόφαση να μη επιστρέψουνε στη δουλειά τους αν δεν ικανοποιηθούνε τα αιτήματά τους. Κ' είναι αποφασισμένοι να συνεχίσουνε τον αγώνα τους αυτό ως το τέλος, όπως τον συνεχίσανε ως τα σήμερα. Ούτε απειλές, ούτε υποσχέσεις, ούτε δολοφονίες, ούτε φυλακίσεις, ούτε διωξιμο από τα σπίτια τους, μα ούτε τα ζιζάνια και το ψιμο ενδιαφέρο των ρασοφόρων και των εκμεταλλευτών τους, θα τους λυγίσουνε τη θέληση για την ως το τέρμα πορεία τους. Αν ο κ. Χέντριξ είναι διατεθειμένος να παραχωρήσει τις ζητούμενες αυξήσεις στους απεργούς, δεν έχει παρά να αποταθεί στους άμεσα ενδιαφερόμενους και να ρθεί σε διαπραγματεύσεις ΜΑΖΙ ΤΟΥΣ. Σε καμμιά περίπτωση οι απεργοί δεν θα πρέπει να ξεγελαστούνε και να σταματήσουνε τον αγώνα τους. Ούτε οι εύλογίες των παπάδων, ούτε οι υποσχέσεις του Χέντριξ θα τους αλλάξουνε το δρόμο. Μόνο με την ικανοποίηση των αιτημάτων τους μπορούνε να στραφούνε στις δουλειές τους.

ΜΕ ΜΑΡΞΙΣΤΙΚΟ ΦΑΚΟ

ΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΗΣ ΑΤΙΜΙΑΣ

Στο Πειραιά, για μια ολόκληρη εβδομάδα συνεχίστηκε το νόθο συνδικαλιστικό (!) συνέδριο για την ανάδειξη της Γενικής Διοίκησης της Γενικής Συνομοσπονδίας Εργατών Ελλάδας (Γ.Σ.Ε.Ε.).

Και σ' όλη αυτή τη εβδομάδα οι διάφοροι Μακρήδες, Στρατήδες, Θεοχάρηδες και Παυζαντζήδες λακέδες των εκμεταλλευτών του Ελληνικού προλεταριάτου, τσακώθηκανε μεταξύ τους αλληλοαποκαλύπτοντας τον βρωμερό όχετό, που καλύπτει σήμερα τις συνδικαλιστικές οργανώσεις στη.... «μόνη πραγματικά ελεύθερη Δημοκρατία της Ευρώπης»!!!

Αλλά μέσα σ' αυτή πρωτοφανή σαπίλα της παρωδίας συνδικαλιστικού συνεδρίου, ακούστηκε η αντρίκια φωνή του συνδικαλιστή Μ. Κλεάνθη που, αδιαφορώντας για τα συνεπακόλουθα, μαστίγωσε την πουλημένη ηγεσία, καταγγέλλοντάς την πως ξεπούλησε τα εργατικά συμφέροντα στους εχθρούς της εργατικής τάξης.

Τέτοια είναι οι πραγματικοί αγωνιστές. Ποτές τους δεν υποχωρούνε μπροστά στους εχθρούς της τάξης τους.

ΕΚΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ

Γράφει ο «Δημοκράτης» της Τετάρτης 7.4.48 : «Η Κυπριακή Εταιρεία Μεταφορών εξακολουθεί να διαθέτει αυτοκινητά της για τη μεταφορά απεργοσπαστών. Ένα απ' αυτά είναι και το TN 4069, που βρίσκεται στη πρώτη γραμμή».

Το ότι η Κυπριακή Εταιρεία Μεταφορών (Κ.Ε.Μ.) από καιρό τώρα χολασκάει η καϋμένη για να «εκπολιτίσει» αυτόν τον «καθυστερημένο» τόπο, πού, με τις καθημερινές απεργίες, έγινε μια δεύτερη «καθυστερημένη» Αίγυπτος, το ξέραμε από καιρό. Γι' αυτό και δεν χάσαμε την ευκαιρία να προειδοποιήσουμε τις μάζες των εργατών, ιδιαίτερα των υπολλήλων οδηγών αυτοκινήτων, για τους πραγματικούς σκοπούς και επιδιώξεις της στο να μονοπωλήσει τις μεταφορές μας και να ρίξει στους πέντε δρόμους — που λέει ο λόγος — όλους τους φτωχούς μικροδιοχτήτες, που με δυσκολία κερδίζουνε το ψωμί τους σήμερα.

Μα δε μπορούσαμε να φανταστούμε πως αυτή της η «εκπολιτιστική» δράση θα επεχτεινόταν και στην περιοχή των μεταλλείων μας, για να μη μας νομίσουνε τόσο «καθυστερημένους» οι Αμερικάνοι ευγενείς ύψηλοί μας επισκέπτες!.... Άραγε νάναι γι' αυτό το λόγο που ο Διευθυντής της «λαϊκός»(!) Δημοτικός Σύμβουλος κ. Χρ. Καλόγηρος επεσκέφθηκε τελευταία... αεροπορικώς την Αίγυπτο;

Τον λόγο έχει η Παγκύπρια Συντεχνία Υπαλλήλων Οδηγών Αυτοκινήτων. Η στάση της Συντεχνίας Εργατών Τύπου ας γίνει φωτεινό παράδειγμα στα μέλη της.

Γ.Α.Β. — ΓΙΣΜΑΤΑ

Ο Έλληνας αρχιφασίστας και δημοσιογραφικός συνεργάτης των Γερμανοϊταλών φασιστών στην κατοχή, Βλάχος, έγραψε στην φυλλάδα του τα πιο κάτω λόγια, χαραχτηριστικά των ανθρώπων που κρύβουνται κάτω απ' το μανδύα του «εθνικόφρονος», ενώ στην πραγματικότητα είναι οι μεγαλύτεροι εχθροί του λαού.

Ο Βλάχος λέει: «Οι Ιταλοί διέπραξαν ωμότητας και τρομερά εγκλήματα κατά του Ελληνικού λαού. Εύμεθα πρόθυμοι να τους τα συγχωρήσουμε, αρκεί στις προσεχείς εκλογές να ψηφίσωσι εθνικόφρονα κόμματα».

Ο «εθνικόφρων» Βλάχος, λοιπόν, είναι πρόθυμος να συγχωρέσει τα φασιστικά εγκλήματα, αν τα «εθνικόφρονα» κόμματα, δηλαδή εκείνα τα κόμματα που είναι ακριβώς υπεύθυνα για τα εγκλήματα ενάντια στον Ελληνικό λαό, ξαναβγούνε στην εξουσία.... Αν όμως βγούνε εκείνοι που πολεμήσανε απάνω στα Ιταλικά βουνά ενάντια στο φασισμό και, συνεπώς, δεν ευθύνουνται καθόλου για τα εγκλήματα του φασισμού, τότες ο Βλάχος δεν θα συγχωρέσει τα εγκλήματα των Ιταλών φασιστών!!!

Θαυμάστε την Ελληνική «εθνικοφροσύνη». Συγχωρεί τους διεθνείς εγκληματίες γιατί αυτοί ανήκουνε στην ίδια συνομοξία των «εθνικοφρόνων» — φασιστών — ναζίδων. Και ο Ελληνικός λαός καταδυναστεύεται, γιατί δεν είναι «εθνικόφρων» και δεν συνεργάστηκε με τους Γερμανοϊταλούς φασίστες, όπως ο «τίμιος» «εθνικόφρων» Βλάχος!

ΤΟ ΙΔΕΟΛΟΓΙΚΟ ΜΑΣ ΜΕΤΩΠΟ

ΤΟ ΤΕΤΑΡΤΟΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΚΙΝΗΜΑ ΤΟΥ ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ

ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΣΤΙΣ ΣΥΚΟΦΑΝΤΙΕΣ ΤΟΥ «ΔΗΜΟΚΡΑΤΗ»

Ο «Δημοκράτης», το επίσημο όργανο της Κ.Ε. του Ακέλ, μέσα στη ξεφρενή του προσπάθεια να συσκοτίσει τα πράγματα και να παρουσιάσει τον «Εργάτη» σαν όργανο αντεργατικό στα χέρια της ντόπιας και ξένης πλουτοκρατικής αντίδρασης, για τρίτη φορά μέσα σε σχετικά λίγο χρονικό διάστημα ασχολήθηκε με τον «Εργάτη», κατασυκοφαντώντάς τον πως είναι «συμπαθής» στην αντίδραση και τον παραχαϊδεύει η «Εθνικοφροσύνη» με τρόπο, γιατί με τη «σχεδιασμένη» ταχτική του τις προσφέρει λαβές ενάντια στο Ακέλ και τα παρακλάδια του, πως ο Πολύκαρπος μας χρησιμοποιεί σαν βοηθό και σύμμαχο στη ξέφρενη πολεμική του ενάντια στο κίνημα, και πως με το «ρόλο» μας αυτό θάπρεπε να μας παραχωρηθεί «παράσημο» κλπ. («Δημοκράτης», 27)3)48).

Το ότι ο «Δημοκράτης» και τα ανώτατα ακελικά όργανα που τον εκδίνουνε, όπως και όλοι οι άλλοι ακελικοί τιτλοφόροι που βρίσκουνται μέσα στο εργατικό μας κίνημα, τα βρήκανε «μπαστούνια» από τη πρώτη μας έκδοση δε χωράει καμμιά αμφιβολία. Γι' αυτό μέσα στη λιγόχρονη φαινομενική σιωπή τους που ακολούθησε τις πρώτες εκδόσεις του «Εργάτη», δεν πέρασε ούτε στιγμή που να μη σκέφτουνται αυτό το «κίνδυνο» και που να μη μηχανεύουνται ένα σωρό μανούβρες για να παρουσιάσουνε τη νέα ζωντανή εφημερίδα της εργατικής τάξης σαν όργανο αντιδραστικό στα χέρια της πλουτοκρατικής αντίδρασης!!

Είχανε, όμως, οι άνθρωποι τις ελπίδες τους. Και πιστεύανε πως με ένα καλά σχεδιασμένο πρόγραμμα μποϋκοταρίσματος θα κατωρθώνανε ν' αφανίσουνε τον «εχθρό», για να μείνουνε λεύτεροι και πάλι να άγουνε και να φέρουνε την εργατική τάξη όπου και όπως θέλουνε, μακρυά από την κριτική, και έξω από τις καθαρές Μαρξιστικές γραμμές. Και είναι γι' αυτό που ο ακελικός Μ. Μιλτιάδους σε μια δίκη στα γραφεία της Π.Ε.Ο., γύρω από μια «κατηγορία» σε βάρος κάποιου συντεχνιακού πάνω στο ζήτημα του «Εργάτη» και των τελευταίων Αρχιεπισκοπικών εκλογών, δήλωνε πως: «Η διορία για τη ζωή του «Εργάτη» είναι πολύ σύντομη. Στο 7ο φύλλο το πολύ, και θα μας αφήσει ήσυχους». Πέρασε, όμως, και το 7ο φύλλο, πέρασε κι' ολόκληρη εξαμηνία κι' ο «Εργάτης» εξακολουθάει να βρίσκεται στη ζωή, παρ' όλες τις ελπίδες των σταλινικών. Και θα περάσουνε ασφαλώς πολλές εξαμηνίες, και δε θα κλείσει ο «Εργάτης» για να «ησυχάσουν» τα καλά παιδιά του Ακέλ, γιατί ο «Εργάτης», παρ' όλο το μποϋκοτάρισμα που του γίνεται ποικιλότροπα, θα εξακολουθάει ν' αναπτύσσει τον κύκλο της κυκλοφορίας του, χάρις στην ανιδιοτέλεια των αγωνιστών που τον εκδίδουνε και χάρις στη γνήσια επαναστατική γραμμή π' ακολουθάει και γενικά χάρις στην επαναστατική αντίληψη π' αρχίζει να διαμορφώνει η εργατική τάξη, κι' όχι στην «υποστήριξη» και το «παραχαϊδεμα» της «Εθνικοφροσύνης», όπως μυωπικά βλέπουνε και διακηρύττουνε τα αδροπληρωμένα παιδιά του «Δημοκράτη» και της αριστοκρατικής κλίκας που διαφεντεύει σήμερα το εργατικό μας κίνημα.

Η στάση του Ακέλ και των άλλων συνδικαλιστών γύρω από την εφημερίδα μας, μας θυμίζει τη στάση της Σοσιαλδημοκρατίας κατά την περίοδο της κυριαρχίας της Β'. Διεθνούς, που επί κεφαλής της βρισκότανε ο Κάουτσκυ, κατά την επαναστατική περίοδο του Πρώτου Παγκοσμίου Πολέμου, και τη συκοφαντική εκστρατία της τότε «ηγεσίας» ενάντια στον Λένιν, τον Τρότσκυ, τη Ρόζα Λούξεμπουργη και τον Καρλ Λήμπνεχτ, που αγαναχτισμένοι από την προδοτική γραμμή π' ακολουθούσανε οι ηγέτες της Β' Διεθνούς, την καταγγείλανε μπροστά στο Διεθνές Προλεταριάτο και προχωρήσανε στην ίδρυση της Τρίτης Διεθνούς. Και όπως τότες, παρ' όλες τις μανούβρες των ηγετών της Β' Διεθνούς, η Γ' Διεθνής έγινε το σύμβολο της πάλης του Παγκόσμιου προλεταριάτου, έτσι και τώρα, παρ' όλες τις μανούβρες και τις συκοφαντίες των Σταλινικών, η ΤΕΤΑΡΤΗ ΔΙΕΘΝΗΣ και το κίνημα που διευθύνει σε Παγκόσμια κλίμακα, πλαταίνει από μέρα σε μέρα, όποια κι' αν είναι η θέση που οι πολιτικοί της αντίπαλοι θα πέρνουνε, όσα και όποια κι' αν είναι τα έμπόδια που θα παρουσιαστούνε στο δρόμο της.

Μάταια, λοιπό, οι «φίλοι» μας οι Ακελικοί αγωνίζουνται ν' ανακόψουνε την ανάπτυξη του 4ου εθνιστικού κινήματος στο τόπο—μάταια αγωνίζουνται να συσκοτίσουνε τα πράγματα, όσον αφορά τον «Εργάτη». Γιατί ο «Εργάτης» δεν απευθύνεται σ' όλους εκείνους τους ασυνείδητους «πρώην» εργάτες, που δημιουργήσανε από το κίνημα ιδιαίτερα προσωπικά συμφέροντα σε βάρος των εργατών. Γιατί ο «Εργάτης» δεν απευθύνεται στην κάστα εκείνη των μικροαστών, που για να εξυπηρετήσουνε πιο καλά τα δικά τους συμφέροντα (τα μικροαστικά), βρήκανε την ευκαιρίαν να εισχωρήσουνε μέσα στο εργατικό μας κίνημα, για ν' αμβλύνουνε την πάλη των τάξεων στον τόπο, όπως ξετσίπωτα διακήρυξε ο Κληρίδης και χειροκροτήθηκε από τους ακελικούς!!

Αντίθετα, ο «Εργάτης» σκοπό του έχει να κατευθύνει την εργατική τάξη στο σωστό δρόμο της πάλης, της πάλης για το ψωμί και για τη Κοινωνική Λευτεριά. Και είναι σωστό, πως σ' αυτή τη πάλη του θα συναντήσει όχι μονάχα τη συνδυασμένη αντίδραση όλων εκείνων που έχουνε συμφέρο από τη σημερινή διάρθωρση του εργατικού μας κινήματος, μα κι' όλων εκείνων των στοιχείων του τόπου, που έχουν επίσης συμφέρο να μείνει η εργατική τάξη μέσα στη σημερινή οργανωτική της φόρμα, μια και σήμερα, με τις συνθήκες που επικρατούνε μέσα στο κίνημα είναι απόλυτα ακίνδυνη για τα μεγαλοαστικά τους συμφέροντα.

Έτσι, ο αγώνας του «Εργάτη» γίνεται διμέτωπος αγώνας. Και πρώτ' απ' όλα, αγώνας για

(συνέχεια στη 2η σελίδα)

ΜΕ ΤΗ ΒΑΡΓΙΑ

ΚΙ' ΑΚΟΜΑ ΕΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΙ..

Ο σταλινισμός (όπως κι' ο καπιταλισμός, φυσικά) αποκαιρό μας συνήθισε να μη ξαφνιαζόμαστε καθόλου με τις μπουρζουάδικες αυλοκολακίες του.

Μα η αυλοκολακεία του υπομνήματος της Διασκεπτικής για τους απεργούς μεταλλωρύχους (3.4.48) είναι χτυπητά απ' τις σπάνιες:

Εχτός απ' τα καθιερωμένα «οι ευσεβάστως υποφαινόμενοι», «λαμβάνομεν την τιμήν», «επεσύρωμεν την ευμενή προσοχή», «κατά την ταπεινή μας γνώμην» κτλ. λάμπει και το παρακάτου... διαμάντι μέσα σ' αυτό το... ιστορικό έγραφο.

«Διά τους λόγους αυτούς, κατά την ταπεινήν μας γνώμην» κ.τ.ρ. «πρέπει να διεξαχθεί η πρέπουσα και αμερόληπτος έρευνα των αιτίων και περιστάσεων της διαφοράς, είς τρόπον ώστε η Υμετέρα Εξοχότης να ΕΥΡΕΘΗ ΕΙΣ ΘΕΣΙΝ να λάβη τοιαύτα μέτρα» κ.τ.ρ. που «να ΚΑΤΑΣΤΗΣΟΥΝ ΙΚΑΝΗΝ την υμετέραν εξοχότητα να παραπέμψει»!!! (τα υπογραμμισμένα δικά μας).

Την καημένη την Α.Ε. τον Κυβερνήτη! Πρέπει να τ' βοηθήσουμε, με κάθε μέσο, «να εύρεθή εις θέσιν» και «να καταστή ικανός να επέμβη» για το μαχητικό αυτό αγώνα του προλεταριάτου!! Ο άνθρωπος (και οι άνθρωποι) που κρατάτε στα χέρια τους και αυτή μας ακόμα τη ζωή, φτιάνοντας στο πι και φι νόμους και παρανόμους,.... δε μπορούν και δεν ξέρουν—τόσον.. απληροφόρητοι κι' ανίδεοι είναι!.... που πρέπει, ανάγκη πάσα να τους δώσουμε ένα χεράκι βοήθειας για να μη.... εχτεθούν οι καημένοι σαν.... αντιλαϊκοί κι' αντεργάτες...

Αλιώτικα .. χαθήκαμε.. Όχι μόνο η απεργία των μεταλλωρύχων, μα κι' όλοι «οι νόμοι και οι προφήται» κρέμανται απ' το δαχτυλάκι τους.

Τ' άλλα όλα, για μαχητική ζύμωση και δράση, είναι ρωμαντισμοί—υπερβολές — εξτρεμισμοί ή το λιγώτερο..... Τροτσκιστικές προδοσίες!!!

«ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΑΛΗ»

ΟΡΓΑΝΟ ΤΟΥ ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΟΥ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΕΛΛΑΔΑΣ (4η ΔΙΕΘΝΗΣ)

ΤΟ ΨΥΧΟΜΑΧΗΜΑ ΤΟΥ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΥ

ΟΙ ΘΡΥΛΟΥΜΕΝΕΣ «ΕΚΚΑΘΑΡΙΣΕΙΣ» ΣΤΟΝ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΟ ΜΗΧΑΝΙΣΜΟ

Σὰν ἕνα καράβι ἀκυβέρνητο, δαρμένο ἀπὸ τὴ φουρτουνιασμένη θάλασσα, χωρὶς αὐτοκυριαρχία, ἔτσι μοιάζει σήμερα τὸ καπιταλιστικὸ καθεστώς, σ' ὁλόκληρο τὸν κόσμο. Τὰ διάφορα καπιταλιστικὰ κέντρα βρίσκονται σήμερα σφιγμένα μέσα στὸν ἀδιάσπαστο κλοιὸ ποὺ δημιούργησε ἡ μανιασμένη λαοθάλασσα τῶν σκλάβων τους.

Τὸ προλεταριάτο, ταξικὰ ὥριμο, ζητᾶ σήμερα τὴ πραγμάτωση δικαιωμάτων του στὴ ζωή, τὴν ἐπιβράβευση τῆς ἀπόδοσής του στὴν κοινωνία, τὸ δικαίωμα τοῦ ἀνθρώπου νὰ ζήσει ἴσος πρὸς ἴσον, τὸ ξολόθρεμα τῆς ἐκμεταλλεύτρας ὀλιγαρχίας. Μιὰ ἀδυσώπητη μάστιγα αὐλακώνει σήμερα τὴ ράχη τοῦ μαύρου κεφαλαίου, ζητώντας λογαριασμὸ γιὰ τὰ ὡς τὰ σήμερα «πεπραγμένα» τῆς μαύρης ἀντίδρασης.

Ὁ καπιταλισμὸς βρίσκεται σήμερα σὲ δύσκολη θέση. Τὰ καμουφλαρισμένα κηρύγματα του δὲν ἔχουν πιὰ πέραση στὸ ὥριμο προλεταριάτο. Δὲν ἔχουνε πιὰ πέραση οἱ σαπουνόφουσκές του, μὰ οἱ ἔμπραχτες διεκδικήσεις τοῦ ἀνθρώπου, μὲ βάση τὴ μαρξιστικὴ κοσμοθεωρία.

Ἀνίκανος πιὰ ὁ καπιταλισμὸς νὰ κρατήσει τοὺς σκλάβους του στὸ στάδιο τῶν πειθηνίων ἐχτελεστῶν τῶν ὕπουλων σχεδίων του καὶ νιώθοντας τὸν ἀναπόφευχτο ἱστορικὰ θάνατό του, ζητάει νὰ ξεφύγει ἀπὸ τὴ δύσκολη θέση ποὺ βρίσκεται. Σὰν νέοι Χίτλερ, Μουσολίνι, Μεταξάδες ἢ Φράνκο, οἱ διάφοροι ἐχτελεστὲς τῶν καταπιεστικῶν σχεδίων στὰ διάφορα καπιταλιστικά—ἰμπεριαλιστικὰ κέντρα, κι νοῦνται γιὰ ν' ἀντικόψουνε τὴν ἐπίθεση τῶν σκλάβων τοῦ κεφαλαίου.

Ἡ ἐπιστημονικὴ βία ξεκίνησε μὲ ἀφετηρία τὴν Ἀμερικὴ καὶ κάνει τὸ γῦρο της ἀνάμεσα στοὺς λογῆς—λογῆς «ὑπερασπιστάς τῆς δημοκρατίας». Παντοῦ σήμερα ἕνας εἶναι ὁ στόχος τῶν πραχτόρων τῆς μαύρης κεφαλαιοκρατίας: πῶς νὰ καταπολεμήσουν τὴ «νέα ἐπιδημία», τὴν «κόκκινη νόσον». Παντοῦ ὁ ἴδιος πανικός: «Νὰ ξεκαθαριστοῦν οἱ κομμουνιστὲς ἀπὸ τὸν κυβερνητικὸ μηχανισμό, γιὰ νὰ πεινάσουν, νὰ γονατίσουν καὶ νὰ ὑποδουλωθοῦν, γιὰ νὰ κατορθώσουμε ἔτσι νὰ κρατηθοῦμε, ἐμεῖς οἱ δημιουργοὶ τοῦ ἀτομικοῦ συμφέροντος, στὸ ἡσυχο ματοστρωμένο βασίλειό μας».

Παρόμοια, ὅπως καὶ στὰ διάφορα καπιταλιστικὰ κέντρα, ἔτσι καὶ στὴν Κύπρο, δὲ θελήσανε τὰ κιτρινιασμένα χαφιεδίστικα φύλλα κ' ἡ ξένη Κυβέρνηση νὰ ὑστερήσουνε σὲ «δράση» ἀπὸ τοὺς πάτρωνές τους στὸ ἐξωτερικό.

Σὰ μιὰ νέα καρμανιόλα, δημιούργημα τῆς κεφαλαιοκρατικῆς ἀπόγνωσης σ' ὁλόκληρο τὸν κόσμο, προσπαθεῖ νὰ κατακρεουργήσει τὴν ἀδάμαστη προλεταριακὴ κατακραυγὴ ἐνάντια στὴ βία τῆς μαύρης ἀντίδρασης.

Γελάνε καὶ τρίβουνε τὰ χέρια τους οἱ καπιταλίστες (καὶ πρώτη ἀνάμεσά τους ἡ «Ἐργατική» Κυβέρνηση τῆς Ἀγγλίας») χαριεντιζόμενοι πὼς βρήκανε διέξοδο στὸ σκληρὸ χορὸ ποὺ τοὺς ἔρριξε ἡ προλεταριακὴ ἐπίθεση. Πιστεύουνε πὼς τὸ σημερινό τους ψυχομάχημα θὰ τὸ σταματήσουνε μὲ τὰ «ἐξυγιαντικά» τους μέτρα —ἀλὰ Μάριον καὶ Σύλλα, τῆς Ρωμαϊκῆς Ἱστορίας.

Ἀλλοίμονο, ὅμως στοὺς μασκοφορεμένους λεκιασμένους ἀγύρτες τῶν κόπων μας. Ἡ ἐπίθεση τῆς τάξης μας πῆρε πιὰ φόρα καὶ τίποτα δὲν μπορεῖ νὰ τὴ σταματήσει. Οἱ προλετάριοι, οἱ πραγματικοὶ δημιουργοὶ τῆς ζωῆς τοῦ κόσμου, ξυπνήσανε καὶ ζητᾶνε τὰ δικαιώματά τους.

Ἡ ὁλοφάνερη πιὰ ἐκστρατεία τοῦ κεφαλαίου, ἐνάντια στ' ἀριστερὰ προοδευτικὰ στοιχεῖα δὲν εἶναι πίποτ' ἄλλο, παρὰ μιὰ φανερὴ ἀπόδειξη τῆς ἀδυναμίας του καὶ τοῦ φούντώματος τῆς προλεταριακῆς δύναμης.

Οὔτε τὸ αἷμα τῶν καταπιεζομένων, ποὺ χύθηκε ἀπὸ τὴ μαύρη ἐκμεταλλεύτρα τάξη, οὔτε ὁ τρελλὸς δρόμος τῆς τυραννικῆς μηχανῆς, οὔτε οἱ προδιαγραμμένες ἀπογραφὲς τῶν κυβερνητικῶν ὑπαλλήλων, οὔτε ὁποιαδήποτε ἀποφασιστικὰ καταπιεστικὰ μέτρα «ἐξυγίανσης», ὁπουδήποτε κι' ἂν μπαίνουν σήμερα στὴν πράξη ἀπὸ τὴν καπιταλιστικὴ μαφία, μποροῦνε νὰ μπαλώσουνε τὸ σαραβαλιασμένο καταπιεστικὸ καθεστὼς τοῦ κεφαλαίου.

Οἱ προλετάριοι, σ' ὁλόκληρο τὸν κόσμο, μὲ πυξίδα τὴ σοσιαλιστικὴ κοσμοθεωρία, μὲ ἀρχή τους τὸν Ἐπαναστατικὸ Μαρξισμό, πραβᾶνε μπροστὰ γιὰ τὴν ἐγκαθίδρυση τῆς δικῆς τους κοινωνίας, τῆς ἀταξικῆς ἰσοπολιτείας.

Κοντά, ὅμως σ' αὐτά, ἡ γραφειοκρατικὴ σταλινικὴ ὀρχήστρα, μὲ μουσικὰ κομμάτια τὴ «συμφιλίωση», τοὺς «ἐθνικοὺς ἀγῶνες», τὶς σωβινιστικὲς ἀστικὲς γιορτές, μὲ τὸ χάρτη τοῦ Ἀτλαντικοῦ, τὰ σύμφωνα τῆς Τεχεράνης, τῆς Βάρκιζας κ.τ.ρ., μὲ τὸ νόθευμα τῆς Διεθνιστικῆς Μαρξιστικῆς προλεταριακῆς πάλης, καταρθώνει μέχρι σήμερα νὰ ἐπουλώνει τὶς μεγάλες κι' ἀγιάτρευτες πληγές τοῦ καπιταλισμοῦ.

⁂

Ἐργάτες κ' ἐργαζόμενοι. Σὲ μᾶς τώρα στέκει νὰ πάρουμε τὴν ἀπόφαση ποὺ πρέπει; γιὰ νὰ κατασυντρίψουμε τὶς σατανικὲς σκευωρίες τοῦ μαύρου κεφαλαίου καὶ τῶν λακέδων του.

Τὸ δημιούργημα τῶν ἐπαγγελματικῶν ὁμάδων στὸν τόπο τῆς δουλειᾶς, ἡ μαχητικὴ ἀντίσταση στὴν ἐχτρωματικὴ προσπάθεια γιὰ «ἐξυγίανση» ἡ ὀργάνωση πάλης τῶν μαζῶν μὲ ἐκλογὴν ἐπιτροπῶν ἀγῶνα· ἡ ἀφύπνιστη τῆς πεποίθησης γιὰ τὴν ἀκατάβλητη κι' ἀνεξάντλητη δύναμη τοῦ προλεταριάτου· ἡ ἐγκατάλειψη τῆς παλιτικῆς τοῦ βήματος τῆς χελώνας, καὶ ἡ ἐπιβολὴ τῆς μαρξιστικῆς ἐπαναστατικῆς γραμμῆς στὴν πορεία τῶν προλεταριακῶν μας διεκδικήσεων, αὐτὲς πρέπει νᾶναι οἱ γραμμές πορείας ποὺ πρέπει ν' ἀκολουθήσουνε οἱ προλετάριοι σήμερα, γιὰ νὰ μπορέσουνε νὰ δώσουνε, μιὰ γιὰ πάντα, τὸ θανάσιμο χτύπημα στὴν προσπάθεια τοῦ καπιταλισμοῦ νὰ ζήσει ἀκόμα στὴν ὀθόνη τῆς ζωῆς.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΕΣ

Ἀπὸ τὸ 27ο φύλλο του ὁ «Ἐργάτης» μπῆκε στὴ δεύτερη ἑξαμηνία ἀπὸ τὴν ἔκδοσή"του. Γι' αὐτό, παρακαλοῦνται οἱ ἑξαμηνιαῖοι" συνδρομητὲς μας, ὅπως μᾶς εἰδοποιήσουνε εἴτε ἀπ' εὐθείας εἴτε τοὺς κατὰ τόπους ἀντιπροσώπους μας, γιὰ τὴν ἀνανέωση τῆς συνδρομῆς τους,

ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΡΓΑΤΗ

Λευκωσία: Α' δόσις £ 0.11.0, β' δόσις £1.12.0, γ' δόσις £0.14.0. Λάρνακα: α' δόσις £2.15.0, β' δόσις £ 3.10.0, γ' δόσις £2.10.0. Λεμεσός: α' δόσις £0.9.0, β' δόσις £0.12.0, γ' δόσις £1. 1.0. Ἀμμόχωστος: α' δόσις £1.0.0, β' δόσις £1.0.0. Σαβ. Ν.Γ., Λάρνακα, £0.5.0.

Ὑπεύθυνος: Γ. Χειμαρρίδης
Τύποις: Χρ. Γ. Σταυρινίδη & Υἱῶν Λυκούργου 7, Λευκωσία

ΤΟ ΙΔΕΟΛΟΓΙΚΟ ΜΑΣ ΜΕΤΩΠΟ

(συνέχεια ἀπὸ τὴν 1η σελίδα)

τὴν περιφρούρηση τῶν κεκτημένων δικαιωμάτων τῶν ἐργατῶν ἐνάντια στὴ μεγαλοαστικὴ ἐπιβουλὴ καὶ ὕστερα ἀγῶνας ἐνάντια στὶς ἀντεπαναστατικὲς ρεφορμιστικὲς μέθοδες τῆς ἀκελικῆς ἡγεσίας ποὺ χαντακώνουνε τὸ κίνημα καὶ τὸ ὁδηγοῦνε στὴν ἧττα.

Στὴν πάλη του αὐτή, ὁ «Ἐργάτης» θὰ μείνει συνεπής, ὅσες κι' ὅποιες κι' ἂν εἶναι οἱ μηχανορραφίες τῶν πολιτικῶν καὶ ταξικῶν του ἀντιπάλων, ὅσες κι' ὅποιες κι' ἂν εἶναι οἱ συκοφαντίες κ' οἱ μέθοδες ποὺ γενικὰ θὰ χρησιμοποιηθοῦνε σὲ βάρος του.

Γιατὶ πάν' ἀπ' ὅλα στέκει τὸ λεύτερο κριτήριο τῶν ἐργαζομένων μαζῶν. Κι' αὐτὸ τὸ κριτήριο, ποὺ γιὰ τὸν «Δημοκράτη» εἶν' ἀπόλυτα ξένο, γιὰ μᾶς εἶναι πολὺ πιὸ δικό μας. Γιατί, ἂν ὁ «Δημοκράτης» πέρνει τὶς πληροφορίες του ἀπὸ δεύτερο καὶ τρίτο χέρι, ἐμεῖς τὶς πέρνουμε ἀπ' εὐθείας ἀπὸ μέσα στὶς ἐργαζόμενες μάζες τῶν ἐργατῶν κι' ἀγροτῶν. Κι' ὅλες οἱ πληροφορίες καὶ τὰ στοιχεῖα ποὺ συγκεντρώνουμε, δὲν εἶναι καθόλου μὲ τὸ μέρος τῶν παιδιῶν τοῦ «Δημοκράτη». Κι' αὐτὸ θὰ μᾶς τὸ δείξει ξεκάθαρα ὁ καιρός.

Τὸ Τεταρτοδιεθνικὸ κίνημα εἶναι τὸ κίνημα τοῦ μέλλοντος. Εἶναι τὸ ἐπαναστατικὸ κίνημα, ποὺ βρίσκεται μέσα στὴ ψυχολογία τῶν ἐργαζομένων μαζῶν, τῶν ἐργατῶν κι' ἀγροτῶν. Κι' αὐτὸ τὸ κίνημα καμμιὰ δύναμη δὲ θὰ μπορέσει, μὲ τὴ ψευτιὰ καὶ τὴ συκοφαντία, νὰ τὸ ἀφανίσει, ὅσα κι' ὅποια κι' ἂν εἶναι τὰ σκουριασμένα ὅπλα ποὺ θὰ χρησιμοποιηθοῦνε σὲ βάρος του. Γιατὶ τὸ κίνημα τὸ δικό μας δὲ βρίσκεται συνυφασμένο μὲ τὰ ξεφτισμένα ἐθνικὰ εἴδωλα, παλιὰ καὶ νέα, γιατὶ τό κίνημα τὸ δικό μας δὲ βρίσκεται συνυφασμένο μὲ τὰ σωβενιστικὰ θούρια καὶ μπαϊράκια. Ὁ ἀγῶνας ὁ δικός μας εἶν' ἀγῶνας τῆς ἐργατικῆς κι' ἀγροτικῆς τάξης π' ἀνεβαίνουνε. Κι' ὄχι μονάχα τῆς δικῆς μας χώρας, μέσα στὰ στενὰ ἐθνικὰ μας πλαίσια, μὰ ἀγῶνας ὅλων τῶν καταπιεζομένων ἐργατῶν κι' ἀγροτῶν τοῦ κόσμου.

Σκοπός μας εἶναι νὰ ἐργαστοῦμε γιὰ τὴ συντριβὴ τοῦ σημερινοῦ κοινωνικοῦ συστήματος, ποὺ στηρίζεται πάνω στὴν ἐκμετάλλευση ἀνθρώπου ἀπὸ ἄνθρωπο, κ' ἡ ἀνοικοδόμηση τῆς ἀταξικῆς κοινωνίας τοῦ Κομμουνισμοῦ σὲ Παγκόσμια κλίμακα. Ἀντιμέτωποί μας σ' αὐτὸ τὸν ἀγῶνα εἶναι ὅσοι ἔχουν συμφέροντα ἀπὸ τὸ παρὸν κοινωνικὸν σύστημα καὶ προσπαθοῦνε νὰ τὸ κρατήσουνε στὴ ζωή. Μὲ τέτοιους ξεκαθαρισμένους σκοποὺς κατεβαίνουμε στὸν ἀγῶνα ἐμεῖς οἱ Τροτσκιστές, κι' ὄχι γιὰ νὰ δίνουμε εὐκαιρίες στὴ δεξιά, ποὺ ἔλλοχεύει γιὰ νὰ «κατηγοράει τοὺς πολιτικοὺς ἀντιπάλους μας».

Κ' εἶναι φανερὸ πὼς ἀκολουθᾶμε τὸ σωστὸ ἱστορικὸ μας δρόμο, κι' ἀπὸ τὸ γεγονός, πὼς τὰ ἁπλᾶ ἀκελικὰ στοιχεῖα — μ' ὅλες τὶς προσπάθειες ποὺ καταβάλλουνται γιὰ νὰ μᾶς παρουσιάσουνε σὰν ὄργανα τῆς ἀντίδρασης—δὲν συμφωνᾶνε πάνω σ' αὐτὸ μὲ τὴ ἡγεσία τους. Κεῖνο ποὺ ἀκοῦμε καθημερινὰ ἀπὸ τὰ σχόλια ποὺ γίνουνται μέσα στὰ ἐργαστήρια καὶ τοὺς ἄλλους τόπους δουλειᾶς, ἀπὸ τὸ στόμα τόσο τῶν ἀκελεκῶν ὅσο καὶ τῶν Συνδικαλιστικῶν στοιχείων, εἶναι πώς: Καμιὰ συνεργασία δὲν μπορεῖ νὰ ὑφίσταται μεταξὺ Τροτσκιστῶν καὶ «Ἐθνικοφροσύνης». Τροτσκιστὲς καὶ Κομμουνιστὲς δὲν ξεχωρίζουνε μέσα στὴν πάλη γιὰ τὴν ἐπιβίωση τῆς ἐργατικῆς τάξης. Οἱ διαφωνίες βρίσκονται στὸ ζήτημα τῆς ταχτικῆς στὴν πάλη τοῦ προλεταριάτου γιὰ τὴν ἐγκαθίδρυση τοῦ Κομμουνισμοῦ κ.τ.λ. Κ' ἔφόσο τὸ κριτήριο τῶν ἐργαζομένων μαζῶν ἔφτασε ὡς αὐτὸ τὸ σημεῖο, σύντομα θὰ προχωρήσει καὶ πιὸ πέρα καὶ θ' ἀνακαλύψει καὶ τοὺς ἄλλους, κρυφοὺς αὐτὴ τὴ φορά, ἐχθροὺς του, ποὺ τὸ ὁδηγοῦνε ἀπὸ τὴ μιὰ ἧττα στὴν ἄλλη.

Αὐτὰ θ' ἀκούγανε ὅλοι οἱ λογῆς — λογιῶν Φιφῆδες καὶ Ζιαρτίδηδες ἂν βρισκόντουσαν πραγματικὰ μέσα στὶς ἐργαζόμενες μᾶζες ποὺ βρίσκονται οἱ Τροτσκιστές, παρ' ὅλες τὶς «διαφωτιστικὲς» μελέτες καὶ τὰ σχόλια τους γύρω ἀπὸ τὸ Τροτσκιστικὸ κίνημα. Ἂς κάνουνε τὸν κόπο νὰ φέρουνε μιὰ βόλτα γύρω στὰ ἐργαστήρια καὶ τ' ἄλλα κέντρα δουλειᾶς γιὰ νὰ τ' ἀκούσουνε καὶ μὲ τὰ δικά τους τ' αὐτιά, κι' ἂς ἀλλάξουνε τὸ σημερινό τους τὸ χαβᾶ.

15 423 ΨΗΦΟΥΣ Ο ΤΡΟΤΣΚΙΣΤΗΣ ΥΠΟΨΗΦΙΟΣ ΣΤΟ ΤΟΡΟΝΤΟ ΤΟΥ ΚΑΝΑΔΑ

Στὸ Τορόντο τοῦ Καναδᾶ ὁ σ. Ρόϋς Ντάουσον, ποὺ ἐχτέθηκε ὑποψήφιος Δήμαρχος τοῦ Ἐπαναστατικοῦ Ἐργατικοῦ Κόμματος (τμῆμα 4ης Διεθνοῦς) συγκέντρωσε 15.423 ψήφους (τὰ 11% τῶν ψηφοφόρων). Πρόκειται γιὰ μιὰ σημαντικὴ ἐπιτυχία τοῦ Καναδικοῦ Τμήματος τῆς 4ης Διεθνοῦς, ἂν λάβουμε ὑπ' ὄψη τὶς προηγούμενες Δημοτικὲς ἐκλογές, ποὺ ὁ ὑποψήφιος τοῦ ἴδιου Κόμματος συγκέντρωσε 3.000 ψήφους καὶ τὴ λυσσασμένη ἀντικομμουνιστικὴ καμπάνια ποὺ ξαπολύθηκε ἀπ' τὴ μπουρζουαζία.

Τὸ ἀδελφὸ Κόμμα τοῦ Καναδᾶ, μὲ τὴν εὐκαιρία τούτη, ἔκαμε πλατειὰ ζύμωση στοὺς ἐργάτες καὶ οἱ ὑποψήφιοί του μιλήσανε σὲ δεκάδες ἐκλογικὲς συγκεντρώσεις.

ΟΙ ΜΑΧΗΤΙΚΕΣ ΑΠΕΡΓΙΕΣ ΤΗΣ ΑΙΓΥΠΤΟΥ ΑΣ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΙΣΟΥΝΕ ΤΟΥΣ ΕΡΓΑΤΕΣ

Ἀπὸ τὴν «καθυστερημένη» Αἴγυπτο μᾶς ἤρθανε τὴν περασμένη ἑβδομάδα ἀρκετὰ συνταραχτικὲς εἰδήσεις. Πρῶτα οἱ ἀστυνομικοὶ τῆς Ἀλεξάνδρειας κατεβήκανε σὲ μαχητικὴ ἀπεργία καὶ μάλιστα ἤρθανε σὲ σύγκρουση μὲ τὸ στρατό, ποὺ ζήτησε νὰ... ἐπιβάλει τὸ νόμο καὶ τὴν τάξη. Οἱ ἀστυνομικοὶ ἀπεργοί, 1500 τὸν ἀριθμό, διασχίσανε τροχάδη τὸν κεντρικὸ δρόμο τῆς Ἀλεξάνδρειας, περικυκλώνοντας τοὺς ἀστυνομικοὺς σταθμούς, ποὺ τὸ προσωπικό τους δὲν κατέβηκε στὴν ἀπεργία. Οἱ ἀπεργοὶ ἀστυνομικοί, δώσανε πραγματικὲς μάχες μὲ τὸ Στρατό. Πυροβολήθηκανε τράμς καὶ καταστήματα λεηλατήθηκαν. Πενταχόσιοι ἀξιωματικοὶ τῆς ἀστυνομίας βρισκόντουσαν ἐπὶ κεφαλῆς τῶν ἀπεργῶν. Στὴν ἀπεργία προσχωρήσανε καὶ οἱ ἄνδρες τῶν πυροσβεστικῶν σωμάτων, οἱ ἐργάτες τῶν Νηματουργείων τῆς Ἀλεξάδρειας κ' οἱ φοιτητὲς τοῦ Πανεπιστημίου. Στὴν ἀπεργία τούτη προσχωρήσανε, ἐπίσης, οἱ ἀστυνομικοὶ τοῦ Πόρτ-Σάϊδ καὶ τοῦ Καΐρου, ὅπου γίνανε κ' ἐκεῖ ἐπεισόδια.

Ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριά, κηρύχτηκε μεγάλη ἀπεργία 1500 νοσοκόμων καὶ ὑπαλλήλων νοσοκομείων. Οἱ ἀπεργοὶ κατέλαβαν τὰ νοσοκομεῖα τοῦ Καΐρου «Κάζα Ἔλ Ἄϊνυ» καὶ «Φουάτ Ἔλ Ἀγουάλ», ποὺ εἶναι τὰ μεγαλύτερα τῆς Μέσης Ἀνατολῆς. Οἱ ἀπεργοὶ δώσανε μάχες μὲ δυνάμεες τοῦ στρατοῦ, τεθωρακισμένα αὐτοκίνητα, κι' ἀντισταθήκανε στὶς προσπάθειες τοῦ στρατοῦ νὰ τοὺς διώξει ἀπὸ τὰ νοσοκομεῖα. Χρησιμοποιήσανε πέτρες καὶ νερὸ, ἐνῶ, ἀπὸ τὴν ἄλλη, μπλοκάρανε τὶς πόρτες καὶ διοχετεύσανε ἠλεχτρικὸ ρεῦμα στὶς κλειδαρὲς, ἔτσι ποῦναι ἀδύνατη ἡ εἴσοδος καὶ σ' αὐτοὺς ἀκόμη τοὺς γιατροὺς καὶ χειρούργους τοῦ νοσοκομείου.

Οἱ ἀπεργοὶ ζητοῦνε αὐξήσεις καὶ καλύτερους ὅρους δουλειᾶς.

Πολὺ λίγες τέτοιες μαχητικὲς ἀπεργίες ἔχει νὰ δείξει τὸ παγκόσμιο ἐργατικὸ κίνημα. Κεῖνο ὅμως ποὺ τοῦ δίνει περισσότερη σημασία, εἶναι τὸ ὅτι αὐτὲς οἱ μαχητικὲς ἀπεργίες γίνουνται σὲ μιὰ χώρα, ποὺ θεωρεῖται σὰν μιὰ ἀπὸ τὶς πιὸ «καθυστερημένες» χῶρες τοῦ κόσμου.

Ἀπ' τὶς κινητοποιήσεις αὐτὲς πολλὰ ἔχει νὰ διδαχτεῖ καὶ τὸ Κυπριακὸ προλεταριάτο. Ἀλλὰ πρὸ παντὸς πολλὰ ἔχει νὰ διδαχτεῖ ἡ Π.Ε.Ο. καὶ ἡ ΚΤΙΒΚ, ν' ἀντλήσει ἀπ' αὐτὲς παραδείγματα καὶ νὰ κινητοποιήσει μαχητικὰ καὶ μαζικὰ ὁλόκληρο τὸ Κυπριακὸ προλεταριάτο γιὰ τὴν ὑποστήριξη τοῦ ἀγῶνα τῶν μεταλλωρύχων, τώρα ποὺ ὁ ἀγῶνας αὐτὸς «μπαίνει στὴν τελευταία καὶ ἀποφασιστικὴ του φάση».

Θ ΚΑΒΑΛΛΑΡΗΣ !

Ὁ κύριος Πλουτῆς Σέρβας, ἔγραψε στὸ «Δημοκράτη» στὶς 25 τοῦ Μάρτη τὰ παρακάτω χαραχτηριστικὰ λόγια τῆς χρεωκοπίας τοῦ Σταλινισμοῦ:

«Φανταζόμαστε πῶς ἕνας ἰσχυρὸς πατριώτης καβαλλάρης Δεσπότης, σὰν ἐκεῖνος ποὺ ἀπεικονίζουν οἱ φωτογραφίες τοῦ 1912—13, μπρὸς στὸ δίκαιο τοῦ λαοῦ θὰ ἐφορμοῦσε μὲ τὴ ρομφαία τοῦ "Αη Γιώργη ἐνάντια στὸ Δράκοντα».

Τὶ κρῖμα, λοιπὸν, ποὺ ὁ Δεσπότης Μακάριος γέρασε καὶ δὲν μπορεῖ νὰ... καβαλλικέψει τὸ ἄλογο καὶ ν' ἁρπάξει τὸν Χέντριξ ἀπ' τ' ἀφτὶ καὶ νὰ τὸν πετάξει ἔξω ἀπὸ τὸ Μεταλλεῖο! . . . . Πράγματι, τὶ κρῖμα. Μήτε ἀπεργία θὰ γινότανε, οὔτε αἷμα θὰ χυνότανε, μήτε χρῆμα θὰ ξοδευότανε γιὰ τὴ συντήρηση τῶν ἀπεργῶν. . . . . Μὲ τὴ ρομφαία τοι ὁ Μακάριος θὰ λογχίζε τὸν Χέντριξ κι' ὅλα θὰ τελεύτανε αἰσίως. . Μιὰ κι' ὅμως ὁ Μακάριος δὲν εἶναι σὲ θέση νὰ καβαλλικεύσει ἄλογο καὶ νὰ σύρει καὶ ρομφαία, ἄραγε δὲν μπορεῖ ν' ἀναλάβει κανένας ἄλλος ρομφαιοφόρος καλόγηρος τὸ ἔργο τοῦτο; Ἐμεῖς νομίζουμε, πὼς ὁ Ἔξαρχος τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς εἶναι ἱκανὸς νὰ χειρισθεῖ ἐπιδεξίως τὴ ρομφαία του κατὰ τοῦ Δράκοντα.

Λοιπόν, τὸ πιὸ πάνω δὲν εἶναι παραμυθάκι καμμιᾶς γρηᾶς, ἀλλὰ τὸ παραμιλητὸ τοῦ μελλοθάνατου Σταλινισμοῦ. Οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ δὲν πιστεύουν μήτε στὴν πάλη τῶν τάξεων, οὔτε στὶς δυνάμεις τοῦ προλεταριάτου, μήτε στὴ Μαρξιστικὴ — Λενινιστικὴ θεωρία, ἀλλὰ στὴ ρομφαία τοῦ κάθε ρασοφόρου, ποὺ ἀνήκει ὁλοκληρωματικὰ —ὅπως εἶναι ἄλλωστε φυσικό — στὴν ἀντίδραση.

ΗΤΑΝΕ ΔΥΣΦΗΜΙΣΤΙΚΗ;

Η ΔΙΑΛΕΞΗ ΣΤΟΝ ΑΜΟΛ ΛΑΡΝΑΚΑΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΤΩΝ ΜΕΤΑΛΛΩΡΥΧΩΝ

40

Συνηθισμένη ἡ διεύθυνση τῆς Κ.Μ.Ε. νὰ μὴ προβαίνει σ' εὔκολες παραχωρήσεις, καὶ προπαντὸς στηριγμένη πάνω στὴ φρούδα ἐλπίδα τῆς διαίρεσης μέσα στὶς τάξεις τῶν ἐργατῶν της, ἀρνήθηκε νὰ κάνει καὶ τὶς ἐλαχιστότερες παραχωρήσεις πάνω στὶς ἀπαιτήσεις τῶν ἐργατῶν. Σὰν ἄμεση συνέπεια αὐτῆς τῆς ταχτικῆς, ξέσπασε ἡ πενταήμερη ἀπεργία διαμαρτυρίας τῶν μεταλλωρύχων μας. Μὰ καὶ μὲ τὸ κλείσιμο τῆς προθεσμίας ἡ ἴδια καὶ πάλι ἀντιδραστικὴ ταχτικὴ ἐφαρμοζότανε ἐκ μέρους τῆς ἐργοδοσίας.

Ἔτσι, ὁ ἀγῶνας τῶν μεταλλωρύχων συνεχίστηκε καὶ συνεχίζεται ἀκόμα μὲ τὸν ἴδιο, ὅπως καὶ τὴ πρώτη μέρα, ἐνθουσιασμὸ, καὶ τὴν ἴδια, ὅπως καὶ τὴ πρώτη μέρα, πίστη, γιὰ τὴ τελικὴ Νίκη.

Στὸ μεγαλειώδικο μαχητικὸ ἀγώνα τῶν μεταλλωρύχων δὲ βρεθήκανε ἀπεργοσπάστες, μ' ὅλο ποὺ χρησιμοποιηθήκανε ὅλα τὰ δυνατὰ μέσα ἀπὸ τὰ ὄργανα τῆς Ἑταιρείας, τόσο στὶς περιοχὲς τῶν μεταλλείων, ὅσο καὶ στὶς πιὸ ἀπομακρυσμένες γωνιὲς τῆς Παφου καὶ τῆς Τυλληριᾶς. Κ' εἶναι γι' αὐτὸ ἀκριβῶς τὸ λόγο ποὺ τάχει κυριολεχτικὰ χαμένα ὁ κ. Χέντριξ καὶ οἱ περὶ αὐτὸν Τμημαπάρχες τῆς Κ.Μ.Ε. Μάταια προσπαθήσανε νὰ χτυπήσουν πισώπλατα τοὺς ἀγωνιζομένους μεταλλωρύχους μας, μὲ τὴ στρατολόγηση ἀπεργοσπαστῶν. Στὶς τάξεις τοῦ Κυπριακοῦ προλεταριάτου δὲν ἔχει μείνει ἀκαλλιέργητο ἔδαφος γιὰ τὴ βλάστηση αὐτοῦ τοῦ εἴδους.

Ὁ ἀγῶνας τῶν μεταλλωρύχων μας, κι' ἀπ' αὐτὴ τὴ πλευρὰ του εἶν' ἀπόλυτα κατοχυρωμένος, ἐνῶσω διατηρεῖται ἡ ὁμόνοια κ' ἡ ἀλληλεγγύη ἀνάμεσα στὰ δυὸ στοιχεῖα τῶν μεταλλωρύχων μας. Κ' εἶναι γι' αὐτὸ ἀκριβῶς τὸ λόγο, ποὺ συγκεντρώνει ὁλόκληρο τὸ μεγαλεῖο τῆς μαχητικότητας, ποὺ συναρπάζει καὶ ἠλεχτρίζει τὰ φαρδιὰ στρώματα τοῦ ἐργαζόμενου λαοῦ, τῆς πόλης καὶ τοῦ χωριοῦ.

Ὁ μεγαλειώδης ἀγῶνας τῶν μεταλλωρύχων μας, ἔχει βαθειὰ οἰκονομικὴ καὶ πολιτικὴ σημασία καὶ πολὺ πιὸ εὐρὺ νόημα, ἀπ' ὅτι στὴν πραγματικότητα προσπαθοῦνε νὰ τὸν παρουσιάσουνε. Δέν ἔχουμε δῶ μιὰ ἁπλῆ διαφορὰ μεταξὺ ἐργατῶν καὶ ἐργοδοτῶν ποὺ δὲ λύθηκε εἰρηνικά, κ' οἱ ἐργάτες χρησιμοποιοῦνε τὸ ὅπλο τῆς ἀπεργίας γιὰ νὰ ἐξαναγκάσουνε τοὺς ἐργοδότες τους νὰ προχωρήσουνε, παρὰ τὴ θέλησή τους, στὴν ἱκανοποίηση τῶν ἐργατικῶν αἰτημάτων. Τὸ γεγονὸς πὼς ἡ Κ.Μ.Ε. ἀποτελεῖ τὸν πιὸ δυναμικὸ ἐργοδότη στὴν πατρίδα μας, σὲ συνδυασμὸ μὲ τὴ γενικώτερη ἐργατικὴ πολιτικὴ π' ἀκολουθάει ἡ Κυπριακὴ Κυβέρνηση, τόσο στὸ ζήτημα τῶν ἐργατικῶν μεροκομάτων, ὅσο καὶ στὸ ζήτημα τῆς νομικῆς κατοχύρωσης τῶν κεκτημένων δικαιωμάτων τῶν ἐργατῶν, μὲ τὴ θέσπιση μιᾶς προοδευτικῆς Ἐργατικῆς Νομοθεσίας, δίνει στὸν ἀγῶνα τῶν μεταλλωρύχων ἐντελῶς ξεχωριστὴ πολιτικὴ σημασία, ποὺ καμμιὰ ἄλλη ἀπεργία στὴν πατρίδα μας δὲν συγκέντρωσε στὸ παρελθόν.

Ἡ ἐπιτυχία τοῦ ἀγῶνα τῶν μεταλλωρύχων, δὲν μπορεῖ παρὰ νὰ ἐξαναγκάσει τὴν Κυπριακὴ Κυβέρνηση νὰ προβεῖ στὴ θέσπιση εἰδικῆς Νομοθεσίας γιὰ τὰ Μεταλλεῖα, ποὺ νὰ κατοχυρώνει νομικὰ τὰ κέρδη τῶν ἀγώνων τους. Οἱ μεταλλωρύχοι μας ἀγωνίζουνται σήμερα στῆθος μὲ στῆθος σ' ἕνα διμέτωπο ἀγῶνα. Στὴ μιὰ πλευρὰ βρίσκεται ἡ Κ.Μ.Ε., ποὺ ὀργανώθηκε στὸ τόπο μας πρὶν ἀπὸ πολλὰ χρόνια καὶ προοιώνιζε, ἀπὸ τότες, τὶς βλέψεις τῶν Ἀμερικάνων Ἰμπεριαλιστῶν